

РЕШЕНИЕ

№ 3746

гр. София, 03.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 16.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **1880** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144-178 АПК. Образувано е по жалба на Т. П. П. срещу Заповед № 03-РД/464 от 19.03.2012г. на Изпълнителния директор на ДФ Земеделие, потвърдена със Заповед № РД 20-1040 от 11.12.2012г. на Министъра на земеделието и храните.

В жалбата се посочва, че отказът е незаконосъобразен и неправилен. Твърди се, че тъй като първоначално било отказано подпомагане по мярка 112, жалбоподателят е кандидатствал по мярка 141, по която получил одобрение. В последствие, по негова жалба, отказът за подпомагане по мярка 112 бил отменен, но тъй като вече бил одобрен по мярка 141, сега му се отказвало подпомагане по мярката, по която първоначално е кандидатствал. Моли съдът да отмени оспорваната заповед. Претендира разноски.

Ответникът - Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие” – чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата по съображения изложени в писмена защита. Твърди, че актът е постановен от компетентен орган. Че тъй като е налице одобрено подпомагане по мярка 141, то подпомагане по мярка 112 не се следва. Моли съдът да отхвърли жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и провери оспорвания акт съгласно чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното:

Видно от представената регистрационна карта на земеделски производител от 18.01.2008г. Т. П. П., е регистриран като земеделски производител. Със Заявление за

подпомагане по мярка 112 – Създаване на стопанства за млади фермери, рег. № 28-112-02208 от 19.11.2008г., той е кандидатствал за подпомагане по мярката. Към заявлението са приложени необходимите документи, вкл. и бизнес план. Със Заповед № 01-РД/745 от 30.04.2009г. изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”, е отказал финансиране на заявлението за подпомагане. За постановения отказ П. е уведомен с Уведомително писмо изх. № 01-6500/5708 от 11.05.2009г. По жалба на П., със Заповед № РД 09-36 от 19.01.2012г. Министъра на земеделието и храните е отменил отказа за изплащане на финансова помощ по мярка 112 на Т. П. П. и е върнал преписката за ново произнасяне. В мотивите на заповедта на министъра е посочено, че погрешно е прието, че П. е регистриран като земеделски производител през 2004г. Тази грешка е била открита и коригирана преди издаването на Заповед № 01-РД/745 от 30.04.2009г. на изпълнителния директор на ДФ Земеделие и уведомителното писмо.

Междувременно със Заявление за подпомагане по мярка 141 – Подпомагане на полупразни стопанства в процес на реструктуриране, рег. № 28-141-04500 от 21.11.2011г. жалбоподателят, е кандидатствал за подпомагане по мярка 141. Със Заповед № 03-280-РД/323 от 15.12.2011г. на Административен директор на ОД на ДФ „Земеделие” заявлението за подпомагане на П. е одобрено. Заповедта е получена от жалбоподателя на 19.12.2011г. лично и е влязла в сила, доколкото по делото не са представени доказателства и не са наведени твърдения за оспорването и.

С процесната заповед, след връщане на преписката, административният орган се е произнесъл по искането, като е отказал подпомагане с мотив, че кандидата е бил одобрен за подпомагане по мярка 141. Като правно основание за постановения отказ е посочена разпоредбата на чл. 20, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 9, ал. 1, т. 10 и чл. 21, ал. 1 от Наредба № 9 от 03.04.2008г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка "Създаване на стопанства на млади фермери" по Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. (Наредба № 9/2008г.).

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК. Оспорваната заповед засяга пряко правата на жалбоподателя, тъй като с нея му е отказано финансово подпомагане, поради което следва да подлежи на съдебен контрол. Съдът намира, че жалбата е подадена в срок, тъй като въпреки дадените изрични указания, с разпореждането за насрочване на делото, не са представени доказателства, за датата на която заповедта на по - горестоящия орган е била съобщена на П., за да се прецени спазването на срока по правилата на чл. 149, ал. 3 АПК. Поради тази причина следва да се приеме, по - благоприятното положение за жалбоподателя, че обжалването е направено в законовия срок. Жалбата изхожда от надлежна страна, адресат на акта. С оглед изложеното, настоящият съдебен състав приема, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспореният отказ е издаден от компетентния, съгласно чл. 21, ал. 1 от Наредба № 9/2008г. орган - изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”, при спазване на закона. В чл. 9, ал. 1, от т. 1 до т. 13 от Наредба № 9/2008г. са изброени изискуемите в кумуляция условия, на които следва да отговарят кандидатите за финансиране, като в т. 10 е посочено, че същите не следва да са одобрени за финансиране по реда на тази наредба или по мярка "Подпомагане на полупазарни стопанства в процес на

преструктуриране" от ПРСР. От доказателствата по делото се установи безспорно, че с влязла в сила заповед П., е одобрен и е получил подпомагане по мярка "Подпомагане на полупазарни стопанства в процес на реструктуриране". Без значение са причините, поради които кандидатът, е кандидатствал за подпомагане по тази мярка, в случая значителното забавяне на произнасянето на по – горестоящия орган по подадената жалба срещу първоначалния отказ за подпомагане по мярка 112. П. е можел да защити правата си и по съдебен ред, след като по-горестоящия орган не се е произнесъл в законовия срок. Вместо това той, е избрал да кандидатства за подпомагане по друга мярка и е получил одобрение по нея. Липсва законова възможност, при вече одобрено подпомагане по мярка 141, в последствие да се извършва прихващане на изплатените суми, както иска жалбоподателя и същият да бъде одобрен за подпомагане по мярка 112. Кандидатът не отговаря на условието на т. 10 на чл. 9, ал. 1, т. 10 от Наредба № 9/2008г., поради което постановеният отказ е в съответствие с материалния закон. Правилно е посочено правното основание за постановения отказ - чл. 20, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 9, ал. 1, т. 10 и чл. 21, ал. 1 от Наредба № 9/2008г.

С оглед изложеното жалбата се явява неоснователна и като такава следва да се отхвърли, а претендираните от жалбоподателя разноски не следва да му се присъждат. На основание чл. 143, ал. 4 АПК претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважена. На основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 8 във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения същото следва да е в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение – 32-ри състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. П. П. срещу Заповед № 03-РД/464 от 19.03.2012г. на Изпълнителния директор на ДФ Земеделие, потвърдена със Заповед № РД 20-1040 от 11.12.2012г. на Министъра на земеделието и храните.

ОСЪЖДА Т. П. П., ЕГН [ЕГН] от [населено място], общ. Т., обл. Я. да заплати на ДФ „Земеделие”, Разплащателна агенция [населено място], [улица], представляван от изпълнителния директор Р. П. сумата от 150 лв. (сто и петдесет лева) деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд на Република Б..

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: